

[Stensballe.]

ogsaa fastsat, at Loven skal revideres næste Aar, og man vil da kunne faa igangsat en ordentlig Undersøgelse af det Spørgsmaal og faa *det* rettet, som muligvis maatte være uheldigt. Muligt er det ogsaa, at nogle Kommuner forud for Automobilafgiftens Indførelse har udkrevet store Beløb fra Skatteyderne til Udbedring af deres Veje; de har, om jeg saa maa sige, udført Arbejdet forlods, og uden at de har kunnet regne med at faa dette forlods Arbejde betragtet som noget, de skulde have en Efterbetaling for. Det er ikke en Forskudsbetaling, der er sket, men det er et Arbejde, der er udført, og som de ikke har kunnet faa nogen Refusion for; og selv om der nu skulde gaa et Par Aar, i hvilke de ikke har særlig store Vejudgifter, er der vel ikke saa forfærdelig meget at sige til det i Betragtning af de meget store Beløb, de har ofret. Men i hvert Fald er der adskillige andre Kommuner — og det er jo ikke nogen velsitueret Befolkning, der bor i disse andre —, som endnu i nogle Aar maa afholde Udgifter af tilsvarende Størrelse som i Aar, forinden de er naaet op til saadanne Resultater, som maa kræves, for at man kan sige, at der er gode Veje for Automobilfærdselen. Alt i alt har vi ca. 7 600 Kilometer Landeveje, og i de Amter, hvor man ikke har kunnet fremskynde Arbejdet meget, før man fik den tilstrækkelige Hjælp dertil fra Afgifterne, vil det vel nok være noget endnu, inden Udbygningen og Forstærkningen helt er gennemført. Og jeg ved een Ting med endnu større Sikkerhed, og det er, at Sognekommunerne har langt igen, inden de naar frem til at faa Veje, der fuldstændig tilfredsstiller de Krav, som Automobilismen stiller til dem. Der er her i Landet over 40 000 km Biveje, og ikke mindst trænges der til særlig Støtte til de Kommuner, der har Veje, som forbinder Landevejene. Der trænges til Udbedring af disse med Hensyn til Forøgelse af Bredden, til en bedre Længdeprofil, adskillige Steder ogsaa til en bedre Planprofil, og til en langt bedre Befæstelse end den, der findes paa adskillige af dem. Men jeg tror, at til at sørge for gode Forbindelsesveje har Amsraad og Sogneraad de bedste Forudsætninger, hvor megen Agtelse jeg i

øvrigt har for Trafikministeriets Embedsmænds udmærkede Arbejde.

Jeg maa derfor for mit Vedkommende holde for, at der fremdeles bør stilles det størst mulige Beløb til Raadighed til disse Formaal, og skal der tages et særligt Beløb ud til saadanne Formaal, bør Administrationen heraf fremdeles overlades til Kommunalraadene. Et saadant Beløb kunde jo nok stilles til Raadighed for Amsraadene, saaledes at de deraf kunde støtte Sognekommunerne, navnlig til Udbygning af Forbindelsesveje. Jeg skulde heller ikke have noget imod, om der i de Regler, som eventuelt blev fastsat for Fordelingen af et saadant Beløb, blev taget et særligt Hensyn til Amsraadskredsens Bivejslængde i Forhold til Landets samlede Bivejslængde, men det er jo en Ordning, som skulde drøftes noget nærmere, end der vel kan blive Tid til nu, det hører vel sammen med Revisionen af Afgiftsloven.

Vi for vort Vedkommende har ikke noget imod, at der stilles et Beløb til Raadighed for Ministeren til særlige Vejarbejder, naar det begrænses. Personlig mener jeg, at det Beløb, mit Parti i Folketinget er gaaet til, i hvert Fald ikke er for ringe, snarere for stort, idet jeg mener, at man kan faa mere ud af Pengene ved i størst mulig Udstrækning at lægge Administrationen ud til Amsraadene og Sognekommunerne. Jeg er villig til at optage en Forhandling paa mit Partis Vegne ogsaa i saa Henseende og i Henseende til at give Vejfonden Midler, der kan bidrage til, at Vejene føres igennem fra det ene Amt til det andet. Der er mange Maader, et saadant Beløb kan udnyttes paa, men jeg mener, at vi i hvert Fald ikke kan gaa højere end foreslaaet af mit Parti i Folketinget.

Den højtærede Minister gjorde Rede for, hvorfor han mente, at der ikke skete Kommunerne Uret ved, at dette Lovforslag gennemførtes, som det her er forelagt. Han sagde, at i Aar kunde der kun ventes 33 Mill. Kr., men man maatte huske paa, at Vejkrydsloven havde beslagnet 2 Mill. Kr. Ja, det er rigtigt, men jeg tror nok, man kan sige, at da den Lov blev vedtaget, var der ingen, der tænkte paa, at Afgifterne skulde begrænses, saaledes som det nu er foreslaaet af Ministeren; da maatte Kommunerne absolut tro, at de vilde faa deres Part i den Stigning af Afgifterne, som, efter